

ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19

القاضي اليكيم روبيشتين
رئيس لجنة الانتخابات المركزية للكنيست ال-19

השופט אליקים רובינשטיין
יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-19

ירושלים, ז' באדר תשע"ג

17 בפברואר 2013

המבקש: רוני ווינקלר

המשיבה: רשות השידור

פניה בעניין תעמולת בחירות אסורה

החלטה

רקע

א. עניינה של הבקשה (מיום 22.1.13) בטענות המבקש בדבר תעמולת בחירות אסורה ברשת ב' במהלך שידורי הרדיו ביום הבחירות (בשעה 0100 לערך לפנות בוקר). המבקש טען, כי מגיש תכנית הרדיו "שיחות לילה" מר אבוטבול השמיע דברי תעמולה לטובת מר בנימין נתניהו. המבקש ציין, כי פנה לוועדת הבחירות "בזמן אמת" דרך המוקד הטלפוני של הועדה, אך נתבקש לפנות בכתב בהמשך היום; הבקשה לא נתמכה בתצהיר ולא צורפה לה ראייה אחרת.

ב. הבקשה הגיעתני בצאת יום הבחירות, שעה שלא הייתה אפשרות מעשית לבחון מתן צו בעניין. חרף זאת, בהחלטה מיום 23.1.13 התבקשה תגובת רשות השידור.

ג. בתגובה מיום 27.1.13 נאמר, כי "הרשות נקטה ונוקטת צעדים על מנת לוודא הקפדה על דרישות החוק, והימנעות משידורי תעמולת בחירות אסורה". נאמר, כי הנחיות מפורטות בנדון הועברו למר אבוטבול, ואף בוטלו הופעות של פוליטיקאים בתכניתו. באשר לפניה הקונקרטית נאמר, כי מגישי התכנית – מר אבוטבול ומר ליטמן

– התייחסו למספר נושאים חדשתיים, בין היתר לכוונתו של ראש הממשלה למנות את מר משה כחלון ליושב ראש מנהל מקרקעי ישראל. נאמר, כי עיקר דבריו של מר אבוטבול התייחסו ליחסה של התקשורת לנושא, והובעה דעה נגדית על ידי מר ליטמן.

הכרעה

ד. סעיף 129 לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], תשכ"ט-1969 אוסר על שידור תעמולת בחירות ברדיו ובטלוויזיה החל מהשעה 7 בערב ביום שלפני יום הבחירות ובכל יום הבחירות. כפי שציינתי זה מכבר, אין באיסור זה כדי למנוע דיווח או סיקור חדשותי בענייני הבחירות, שהוא כשלעצמו לגיטימי, ועל הנוגעים בדבר להקפיד שהסיקור החדשותי לא יגלוש לתעמולה אסורה.

ה. האזנתי לקטע התכנית אליו התייחסה הבקשה. נדונו בו כוונתו של ראש הממשלה למנות את מר כחלון ליושב ראש מינהל מקרקעי ישראל ועיסוקה של התקשורת בסוגיה זו. מגישי התכנית השמיעו את דעתם בעניין, בעיקר בשאלת העיתוי. בקטע לו האזנתי לא נשמע מר אבוטבול תוקף את החלטתו של יו"ר ועדת הבחירות המרכזית, שאסרה על שידור מסיבת העיתונאים של ראש הממשלה בה הוצגה הכוונה למנות את מר כחלון. מר אבוטבול אכן קרא להצביע לרשימות גדולות, אולם הדגיש כי "אני לא אומר למה להצביע". מר ליטמן דיבר בחיוב על מר כחלון אך השיג על העיתוי (שגם מפי מר כחלון עצמו, בקטע קצר של ראיון מוקלט עמו, לא הוכחשה זיקתו לבחירות). במכלול, סבורני כי אמנם, כדברי אבי עליו השלום לגבי נאומים מסוימים, "היה נאום מצוין אך למעלת שתיקה אינו מגיע"; והרי אין מדובר רק באיסור לפי סעיף 5(א)(1) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), תשי"ט-1959, האוסר על תעמולת בחירות ברדיו ובטלוויזיה 60 יום לפני הבחירות, אלא בסעיף 129 לחוק הבחירות לכנסת האוסר ספציפית על שידור תעמולה בליל הבחירות וביומן. אם כן, המחוקק דרש במועד זה "דום שתיקה" תעמולתי, והדברים מפי מר אבוטבול היו על הגבול. אך בסופו של יום, ספק אם ניתן לומר שהעיסוק בסוגית מינויו של מר כחלון במסגרת התכנית גלש באופן עוצמתי ממסגרת של עיסוק חדשותי לתעמולת בחירות אסורה, באופן המצדיק התערבות. עם זאת דומה שהנהלת רשות השידור צריך שתנחה את המגישים היטב, כי סיקור חדשותי בליל הבחירות וביומו הוא כלשונו "חדשותי" ולא מעבר לכך. עוד אעיר, כי ספק אם היה מקום לשדר את הקטע הקצר מן הראיון (המוקלט) עם מר כחלון עצמו. ולבסוף, נקיון הלשון: מר אבוטבול השתמש במילה "קיבינימט", שאכן משמשת

כמעין "לעזאזל". ואולם, משמעותה הלשונית הגסה בשפת המקור (רוסית) שזהו עיוות מביטוי גס ביותר בה, מצדיקה שיוער לנוגעים בדבר שלא להשתמש בה.

ו. בנתון להערות האמורות, איני נעתר איפוא לבקשה.

ניתנה היום, ז' באדר התשע"ג (17.2.13).

אליקים רובינשטיין
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-19